

Južné Čechy

07. - 10 október 2016

Tak, ako každý rok v období jesene, máme v turistickom kalendári naplánovaný trojdňový výlet. Tento rok sme navštívili našich západných susedov a vydali sa na putovanie po južných Čechách cez **Lipno, Český Krumlov a Jindřichov Hradec** v Chránenej krajinnej oblasti Šumava. Odchod bol naplánovaný v neskorých nočných hodinách, nakoľko cesta bola ďaleká a pre rozmanitosť programu a časovú náročnosť. Autobus bol obsadený v počte turistov.

Do Černé v Pošumaví - Jezerní penzión - prichádzame niečo po šiestej hodine ráno. Po úvodných pokynov, preberáme kľúče od izieb, prezliekame sa, obúvame turistické topánky a autobusom odchádzame na jesennú turistiku. Prvou zastávkou je **Soumarské rašelinisko**. 1,5 km dlhý náučný chodník nás zaviedol na rašelinisko. Má rozlohu 85 hektárov a z historického hľadiska sa vyvíjalo od konca doby ľadovej, približne 9 tisíc rokov. Po trase viedol drevený chodník, časť sme prešli po mäkkom rašelinovom podklade. Cesta končila pri 10 m vysokej dvojposchodovej vyhliadkovej veži, z ktorej bolo vidno celú plochu ako na dlani. Nazad sme pokračovali sčasti aj lesíkom, povedľa rieky Vltavy s odbočkou cez hlavnú cestu do obce Volary. Lokálnym vláčikom sme sa previezli údolím Vltavy. Cesta bola príjemná, z okien vlaku sme pozorovali šumavskú prírodu, stromy sfarbené od zelenej, cez zlatistú a červenú, pasúce sa stáda dobytky, koní, to všetko vytváralo peknú jesennú atmosféru tohto kraja. Na konci trasy nás čakal náš autobus, ktorým sme sa odviezli do Lipna, nasadli na lanovku, ktorá nás vyviezla do lesíka, v ktorom sa začínala **Stežka korunami stromov**. Cesta ponúkla zážitok a spoznávanie prírody z inej perspektívy. Je dlhá 675 metrov na jej trase sme zažili nejedno prekvapenie s 11.-mi adrenalínovými zastávkami, ktoré boli dookola pozdĺž bezbariérovej cesty vytvorené. Celý úsek až na samý vrchol vyhliadkovej veže sme prešli po drevenom podlaží, ktoré sa kľukatilo až nahor. Tešili sme sa na neopakovateľné výhľady, ale dážď zmyl akúkoľvek našu nádej. Nahadzujeme pršiplášte a kráčame ďalej až k samému vrcholu veže. Nezdržíme sa dlho ako by sme chceli, lebo zamračená obloha a dážď dosiahli svoje. Miestami, niekde v dialke, sme videli slabé záblesky lúčov slnka, ktoré sa rýchlo snažíme odfoťiť. Cestu nadol prechádzame opatrnejšie, lebo drevo je namoknuté a šmýka sa. Vraciame sa buď lanovkou, alebo malým autobusom. Robíme prestávku a v neďalekej reštaurácii si dávame obed. Neskôr sa presúvame na **Lipenskú priehradu**, kde nás čaká výletná loď Adalbert Stifter, ktorou sa plavíme naprieč priehradou. Bola vybudovaná na rieke Vltava a má necelých 49 km². Najširšia je nádrž pri Černej v Pošumaví (kde sme boli v penzióne ubytovaní), a tu sa rozlieva až na 5 km. Z lode sme sledovali okolitú prírodu, na brehoch mali natiahnuté svoje prúty rybári, pofukoval vietor, cez oblaky občas presvitali lúče zapadajúceho slnka. V interiéry lode bolo príjemne teplo. Bola tu malá reštaurácia a dve otvorené letné terasy. Toto všetko sme absolvovali v prvý deň. Do Jezerního penziónu prichádzame príjemne unavení, lebo tento deň bol náročný a vyčerpávajúci. Večer zakončujeme posedením na izbách. Unavení líhame do postelí, lebo ďalší deň od skorého rána máme naplánované ďalšie putovanie. Po raňajkách sa autobusom presúvame do Českého Krumlova, kde nás čaká prehliadka **Krumlovského zámku**. Štátny hrad a zámok patrí svojou architektúrou a rozlohou medzi najvýznamnejšie pamiatky strednej Európy. Má štatút najvyššej pamiatkovej ochrany a celý historický komplex bol v roku 1992 zapísaný do zoznamu pamiatok svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO. Hrad a zámok stojí na vysokej skale, okolo ktorej preteká z južnej strany rieka Vltava a zo severnej potok Polečnice. Súčasťou hradu je aj zámocký park s divadlom s otáčacím hľadiskom. Okolie hradu a malebné mesto pod ním sa nachádza v kotline obkolesenou Blanským lesom a šumavským predhorím. Po Pražskom hrade je dnes druhou najväčšou šľachtickou rezidenciou v Čechách. Prehliadku zámku začíname z nádvorja, kde sa rozdeľujeme

na dve skupiny. Sprievodkyňa nás oboznámila s bohatou históriou zámku a kto všetko vlastnil zámok. Pri prechode komnatami a chodbami podávala výklad o ich pôvode a využívaní. Z každého kúta na nás dýchal duch histórie a so záujmom sme sledovali majstrovské umenie autorov nádherných obrazov umiestnených po celom komplexe zámku. Bolo čo obdivovať. Zo zámku vedie veľa malých historických uličiek s pôvodnými budovami, v ktorých sú dnes malé obchodíky s rôznym tovarom, antikvariáty, starožitníctva, múzeum voskových figurín, či príjemné malé kaviarničky s posedením vnútri i vonku na brehu Vltavy. Po prechádzke sa presúvame pešo do **Grafitovej bane**. Všetci spoločne obliekame špeciálne oblečenie, fasujeme gumáky a hlavu pokrývame prilbou, ktorej súčasťou je banská lampa. Počúvame odborný výklad sprievodkyne, históriu bane, dbáme na dôležité pokyny a nasadáme, opäť rozdelení do dvoch skupín, do malého vláčiku, ktorým voľakedy jazdili baníci na šichtu. Cesta vnútom bane trvala zhruba 10 minút a po príchode na prvé stanovisko vystupujeme a ďalej pokračujeme pešo. Počas prehliadky sme si vyskúšali na vlastnej koži v akých podmienkach baníci pracovali a aké stroje pri práci používali. Od mladej sprievodkyne sa dozvedáme akým spôsobom ťažba prebiehala a ako sa grafit spracovával a čo sa z neho vyrábalo. Po ukončení prehliadky bane pešo vychádzame von na svetlo, umývame zablatené gumáky, vyzliekame oblečenie. Máme chvíľku času, kým sa všetci zhromaždíme, a tak vo vstupnom areály zakupujeme drobné darčkové predmety, pohľadnice ako spomienku na toto miesto. Spoločne odchádzame pešo na parkovisko, kde pre nás prichádza autobus, ktorý nás odváža do penziónu v Černej v Pošumaví, kde sme ubytovaní. Po krátkom oddychu ideme na spoločnú večeru, hudbou, tancom a príjemným posedením pri pivku zakončujeme deň. Nedeľnými raňajkami začíname posledný deň nášho pobytu tu v južných Čechách. Odchádzame do **Jindřichovho Hradca** na prehliadku okresného múzea s najväčším pohyblivým betlehemom na svete tzv. Krýzove Jasličky. Prehliadku múzea - pôvodne Jezuitského seminára - absolvujeme po úvodnom privítaní správcom, už jednotlivo. Na prízemí i poschodí boli umiestnené nádherné sakrálné obrazy a zaujímavé expozície : cechy a remeslá, tlačiareň, lekárne, sieň opernej divy Emy Destinnovej, historické zbrane, mince, maketa leteckej bitky a mnohé iné. Samotný betlehem je celoživotné dielo meštana Tomáša Krýzu. Postavil ho na ploche 60 m², obsahuje 1398 figuriek ľudí a zvierat, z ktorých sa 133 pohybuje. Jasličky sú najväčším ľudským mechanickým betlehemom na svete a sú zapísané v Guinnessovej knihe rekordov a právom považované za vzácny exponát, ktorý sa nachádza v zbierkach regiónu Jindřichov Hradec. V prítomí miestnosti sme sa započúvali do nádhornej piesne Tichá noc. Po zaujímavej prehliadke sa presúvame pešo cez historické jadro mesta na poslednú prehliadku. Monumentálny súbor budov hradu a zámku Jindřichov Hradec bol vyhlásený v roku 1996 za národnú kultúrnu pamiatku. Je tretím najväčším pamiatkovým komplexom v Čechách. Na veľkom nádvorí sa zhromažďujeme a ideme na návštevu hradu. Prehliadková trasa v sebe ukrývala interiéry s umeleckými predmetmi veľkej historickej hodnoty, ktoré možno vidieť iba v tomto zámku. Patrí k nim rytierska sála gotického paláca, ktorého steny zdobí legenda sv. Juraja z roku 1338, dobre zachovalá čierna kuchyňa, renesančné komnaty alebo manýristický hudobný pavilón Rondel a množstvo iných. A to bola posledná plánovaná akcia a odchádzame domov na Slovensko. Cestou sa zastavujeme v Uherskom Hradišti na podvečernú omšu a prehliadkou historického centra mesta zakončujeme naše spoločné trojdňové putovanie.

Prežili sme tri dni ...išli pešo, loďou, vláčikom, sfárali do bane, nazreli do histórie hradov, a ostalo v nás nesmierne množstvo spomienok na tento nádherný šumavský kraj. I keď počasie bolo už tak viac jesenné a upršané, ale aspoň v závere sobotného dňa pohladili lúče zapadajúceho slnka hladinu Lipenskej priehrady. I takáto vie byť atmosféra na jeseň. Pre nás bolo dôležité hlavne to, že sme v krátkom čase spoznali veľa zaujímavostí a prežili neopakovateľných chvíľ. Poďakovanie patrí Ferkovi Szalayovi, ktorý svojim osobným entuziazmom prispel k tomu, aby sme mali na čo spomínať.

Ľudmila Foltánová